

Waarom Christenen zich aan de Wet moeten houden (deel 69)

De test van de Shabbat

31 Mei 2024

De volgende tekst is een bericht van Corner Fringe Ministries dat werd gepresenteerd door Daniel Joseph. De originele presentatie is te bekijken op:

<https://www.cornerfringe.com/media/xbbk4sv/part-69-the-test-of-the-sabbath>

*Delen van dit document zijn bewerkt uit de videoboodschap om een uitgebreid, geschreven document beter te presenteren. Er is speciale aandacht besteed aan het behoud van de oorspronkelijke context, maar dit document is niet woordelijk. Bijbelverzen staan in de rode tekst met andere citaten in blauw. Daarom wordt aanbevolen om dit document in kleur af te drukken. De Hebreeuwse woorden worden over het algemeen vergezeld van het getranslitererde, Engelse woord. In de meeste gevallen moet het Hebreeuws van rechts naar links worden gelezen.

Welkom allemaal bij aflevering 69 van onze serie *Waarom Christenen zich aan de Wet moeten houden*.

Momenteel bespreken we het 4^e gebod van de Tien Geboden. In het Hebreeuws: *zakor et yom shabbat l'kadsho* זכור את יום השבת לקדשו

Exodus 20:8 – ⁸“**Gedenk de sabbatdag, dat u die heiligt.**” (nadruk toegevoegd).

Hoe ironisch is het dat het enige gebod dat begint met gedenk, het enige gebod zou zijn dat vandaag wordt vergeten? Denken we dat dat toevallig is? Ik zal het u vertellen, absoluut niet! Dit was profetisch. God wist wat er zou gebeuren. God wist dat mensen het zouden verlaten en zouden vergeten het heilig te houden. Zeker, u kunt welke reden dan ook geven, maar schriftuurlijk kunnen we het verlaten van de Shabbat niet rechtvaardigen. Er is schriftuurlijk gezien geen rechtvaardiging voor.

We zullen deze weg vervolgen om over de shabbat te spreken. Als u zich herinnert, in onze laatste aflevering bespreken we dat de shabbat het eerste was dat de mensheid ooit heeft ervaren. God heeft het in de schepping ingebed. Dat gebeurde voordat Adam en Eva deze wet in de tuin kregen. Oh, weet u, u kunt niet van elke boom in de tuin eten. De boom van de kennis van goed en kwaad is verboden. Eet er niet van. Hun werd een wet gegeven. Voordat hen dat ooit werd gegeven, kregen zij eerst de shabbat.

Het lijkt erop dat God volgens patronen werkt. Ik zeg dat, omdat we exact hetzelfde patroon zien als toen Israël werd bevrijd door het bloed van het lam in Egypte. Ze waren bevrijd, en daarna kwamen ze bij de Rode Zee, en werden ze gedoopt. Het geheel is een profetisch beeld van het evangelie – bevrijd door het bloed van Jezus, gevolgd door de doop. En onmiddellijk

nadat ze door de Rode Zee zijn gegaan, trekken ze drie dagen de woestijn in. En wat gebeurt er dan? Het eerste wat wordt opgetekend, is dat God Zijn kinderen de shabbat geeft. Ze zijn nog niet eens bij de berg Sinai. Dit is nog voor de wet. Wat geeft God hen? Hij geeft hen de shabbat.

Ik wil u meenemen naar Exodus 16. Dit is een fascinerende passage en het zal u helpen te begrijpen hoe belangrijk de shabbat voor God is. Dat is wat we goed moeten begrijpen. We moeten het vanuit Zijn perspectief begrijpen. Wat betekent het? Dus, in Exodus 16:4 lezen we het volgende —

Exodus 16:4 – ⁴Toen zei de HEERE tegen Mozes: Zie, Ik zal voor u brood uit de hemel laten regenen. Het volk moet eropuit gaan en de per dag benodigde *hoeveelheid* verzamelen, **zodat Ik het op de proef kan stellen of het naar Mijn wet wandelt of niet** (nadruk toegevoegd).

Weet u, God had op welke manier dan ook kunnen kiezen om deze beproeving te brengen, om te weten of zij Zijn wet zouden naleven. Houd in gedachten dat Hij hen nog niet naar de berg Sinai heeft gebracht, waar Hij hun de Wet zal geven. Hij wil weten of zij die zullen naleven. En de specifieke test die Hij hen gaat geven, Oh, raad eens, heeft te maken met de shabbat. Heeft te maken met voorziening. Het is absoluut verbazingwekkend. God had Zijn volk op elke manier kunnen testen, maar Hij kiest ervoor hen te testen met betrekking tot de shabbat. Bekijk dit nu, we gaan verder naar vers vijf —

Exodus 16:5 – ⁵En op de zesde dag moet het **zó** zijn dat zij bereiden wat zij binnenbrengen, **en dat zal het dubbele zijn van wat zij dagelijks verzamelen** (nadruk toegevoegd).

Hier is de context. God laat het zes dagen lang manna regenen. Maar de zesde dag, de dag van de voorbereiding, is bijzonder. Want op die dag Hij laat het twee keer zoveel regenen. En we gaan verder:

Exodus 16:19-20 – ¹⁹En Mozes zei tegen hen: **Niemand mag ervan overlaten tot de volgende morgen.** ²⁰**Maar zij luisterden niet naar Mozes en sommige mannen lieten ervan over tot de volgende morgen.** Toen zat het vol wormen en stonk het. **Daarom was Mozes erg kwaad op hen** (nadruk toegevoegd).

U bevindt zich in de situatie waarin God dagelijks brood zal laten regenen, maar Hij u slechts genoeg voor de dag zal geven. Het is belangrijk dat u dit erkent. Alle dagen van de week geeft Hij u slechts genoeg voor de dag. U wordt verondersteld slechts één dagvoorraad te verzamelen. Want laten we eerlijk zijn, als u midden in de woestijn zonder water of voedsel bent en manna naar beneden komt en u gaat het verzamelen, denkt u dat u slechts één dagvoorraad zult verzamelen? U gaat naar buiten om zoveel mogelijk verzamelen en ervoor zorgen dat u genoeg hebt. Maar dat is niet wat God van hen wilde. God wilde dat zij alleen genoeg voor vandaag zouden verzamelen.

Zie, dat brengt ons bij het gebed van Jezus, dat ons leert bidden tot onze Vader: “Geef ons heden ons dagelijks brood. God wil dat wij volledig afhankelijk van Hem zijn, op Hem vertrouwen en erop vertrouwen dat Hij voor ons zal zorgen morgen. Dus, deze hele oefening is geloof. We hebben het over geloof. Geef ons heden ons dagelijks brood. Als zij meer zouden verzamelen, zou het bederven, en Mozes is boos.

Dus, springend naar vers eenentwintig —

Exodus 16:21-24 — ²¹ Zo verzamelden zij het elke morgen, ieder naar wat hij eten *kon*, want zodra de zon heet werd, smolt het weg. ²² **Op de zesde dag gebeurde het dat zij een dubbele hoeveelheid brood verzamelden, twee gomers voor één persoon.** Al de leiders van de gemeenschap kwamen dat aan Mozes vertellen. ²³ Hij zei toen tegen hen: Dat is het wat de HEERE gesproken heeft. **Morgen is het de rustdag, de heilige sabbat voor de HEERE!** Merk op dat het geen heilige sabbat voor uzelf is. Ziet u, het begrip van wat de sabbat is vaak dat het allemaal over mij gaat. Het gaat er helemaal om of ik fysiek rust nodig heb of niet. Sommigen geloven dat als ik geen behoefte aan rust voel, ik kan gaan werken. Dat is niet waar de sabbat over gaat. Zeker, de zegen is fysieke rust, maar er is hier een diepe spirituele context, een spirituele realiteit die we moeten begrijpen. Het is een sabbat voor Hem. Dus, we moeten onze feiten over wat de sabbat is, duidelijk krijgen. Het is een heilige sabbat voor de HEER.

Wat u bakken wilt, bak het, en kook wat u koken wilt, en laat alles wat er overblijft voor uzelf liggen om het tot de volgende morgen te bewaren. ²⁴ Zij lieten het staan tot de volgende morgen, zoals Mozes geboden had, en nu stonk het niet en waren er geen maden in.

Dus begrijp dit, u moet het wonder dat op de sabbat gebeurde zien. Tijdens de andere dagen van de week mocht u slechts genoeg verzamelen voor die dag, en als u het opspaarde en bewaarde, zou het niet overleven. Maar als u op de zesde dag tweemaal zoveel verzamelde, toen u op de sabbat wakker werd, werd het bovennatuurlijk bewaard. Elke andere dag van de week bederfde het, maar op de sabbat bleef het behouden. God had het gezegend en ervoor gezorgd, zodat Zijn kinderen een sabbat voor Hem konden hebben, en het te scheiden van de rest van de week.

Vers 25 —

Exodus 16:25-27 — ²⁵ Toen zei Mozes: **Eet dit vandaag, want vandaag is het de sabbat voor de HEERE.** — de tweede keer dat hij dit punt herhaalt — **U zult het vandaag buiten niet vinden.** ²⁶ Zes dagen moet u het verzamelen, maar op de zevende dag is het sabbat. Dan zal het er niet zijn. ²⁷ Het gebeurde echter **op de zevende dag dat sommigen van het volk eropuit gingen om brood te verzamelen, maar zij vonden niets** (nadruk toegevoegd).

Hij zei tegen hen: doe dit niet. Is het niet interessant hoe God voorzag? Hij beval Zijn zegen met zes dagen brood, en toen rustte Hij als Schepper van hemel en aarde; echt een weerspiegeling van wat er bij de schepping gebeurde. Hij rust van Zijn werk, toch? En er was geen manna, maar Hij gaf hen genoeg voor twee dagen.

U kunt zich bijna voorstellen, de fluistercampagne waarmee de duivel door het kamp ging. Wat ik daarmee bedoel, is dat wanneer u denkt aan geen voedsel en geen water in deze woestijn vol slangen en schorpioenen, ja, dit is de hel – de angst, de pure terreur, dat uw vrouw en uw kinderen zullen verhongeren, dat ze niet genoeg zullen hebben . . . U kunt zien welke angst de duivel aan het opwekken is. Die angst, die in uw oor fluistert en u vertelt om op de shabbat erop uit te gaan. U moet dit aanpakken. U moet voor uw vrouw zorgen. Uw vrouw maakt zich zorgen over de kinderen. En wie weet hoeveel vrouwen hun echtgenoten hebben gedwongen om erop uit te gaan en voedsel te verzamelen, zodat zij voedsel voor hun gezin zouden hebben.

Desondanks zei God, “Doe het niet! Geef niet toe, houd vol. Vertrouw op Mij.” De shabbat gaat volledig over geloof in God. Het gaat werkelijk volledig over geloof in Jezus, dat Hij zal voorzien. Er zijn veel mensen die op shabbat gaan werken. Waarom? Ze willen ervoor zorgen dat ze genoeg manna hebben. Ze willen ervoor zorgen dat ze de vrouw en het gezin voeden. Het vergt geloof om te stoppen met uw werk, zoals God deed met het Zijne. Dat vergt geloof. Hier, voor Israël, sommige van de mensen, er staat niet dat het alle mensen zijn, sommige van de mensen falen. Ze hebben dat geloof niet, dus zegt de HEER dit, —

Exodus 16:28 – ²⁸ **Toen zei de HEERE tegen Mozes: Hoelang weigert u *nog* Mijn geboden en Mijn wetten in acht te nemen?** (nadruk toegevoegd).

Het is interessant. God zei, “Ik mijn volk ga testen of ze Mijn wet zullen houden of niet.” We zien dit voorbeeld van niet erop uit gaan op de shabbat, en ervoor zorgen dat er twee keer zoveel wordt verzameld; maar mensen gingen toch erop uit om te verzamelen zodat ze voedsel hadden. Ze ontheiligen de shabbat. En met het ontheiligen van de shabbat, God zegt in meervoud, “Hoelang weigert u *nog* Mijn geboden en Mijn wetten in acht te nemen? U hebt Mijn gehele Wet gebroken door de shabbat te overtreden en te ontheiligen.”

Dit helpt ons om de shabbat in perspectief te plaatsen, in de context van wat het voor God betekent. En eerlijk gezegd, wat een daad van geloof het vergt om deze te onderhouden.

Blijf op de hoogte; we zullen terug komen met meer over de shabbat. De HEER zegene en behoedde u.